

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

ประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน ～ สำนักพิมพ์กับอินเทอร์เน็ต ～

“การปรากฏตัวของอินเทอร์เน็ตทำให้ตลาดของสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร ข้อมูลตกอยู่ในสภาวะตึงเครียด” ด้วยเหตุดังกล่าวยังผลให้นิตยสารชุมชนที่เคยได้รับความนิยมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเคยได้รับการตีพิมพ์กว่า 3 แสนฉบับ ต้องงดพิมพ์ชั่วคราวตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมา ข่าวนี้นี้เป็นเรื่องที่ฟังดูแล้ว น่าหวั่นสำหรับคนที่เคยถือนิตยสารชุมชนไว้ในมือข้างหนึ่งแล้วเดินไปเยือนตามภัตตาคารหรืองานต่าง ๆ

เป็นเรื่องยากลำบากในปัจจุบันที่สิ่งตีพิมพ์จำพวกนิตยสารข้อมูลแบบดั้งเดิมนั้นจะอยู่รอดได้ การที่หนังสือพิมพ์รายใหญ่ได้เปิดรับสมาชิกโดยคิดค่าบริการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ก่อนหน้านี้ ได้กลายเป็นที่สนใจ และตลาดที่เรียกว่า “หนังสืออิเล็กทรอนิกส์” ซึ่งเป็นการซื้อข้อมูลหนังสือแล้วอ่านผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือเครื่องมือเฉพาะทางก็มีแนวโน้มที่จะขยายตลาดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในทางกลับกันก็มีปรากฏการณ์ที่ยอดขายของสิ่งพิมพ์ในสมัยก่อนซึ่งเคยตกเป็นข่าวในอินเทอร์เน็ต ก็ได้พุ่งสูงขึ้นอย่างไม่คาดฝัน

การค้นหาว่า “สำหรับสำนักพิมพ์และร้านหนังสือใน อินเทอร์เน็ตเป็นมิตรหรือศัตรูกันแน่?” ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

เรียงร้อยถ้อยคำแทนใจ...ภาษาญี่ปุ่น ～ ภาษาญี่ปุ่นกับการตกใจ ～

เวลาที่คนญี่ปุ่นประหลาดใจหรือตกใจ มักมีคำพูดที่หลุดปากออกมา เช่น “อะะ !” (เฮ้ย), “โอะ โคะ โระอะคะ !” (ตกใจหมด), “บิกคุริชิคะ !” (ตกใจหมดเลย) หรือบางครั้งตกใจจนพูดไม่ออกเลยก็มี ส่วนคำที่วัยรุ่นมักใช้กันคือ “อุซึโตะ”(พูดเป็นเล่น), “เอ้ ?” (หรือ ?), “ฮอนโด้ ?” (จริงหรือ ?), “มะจี้ ?” (ไม่จริงน่า ?)

ในแต่ละท้องถิ่นก็มีภาษาท้องถิ่นหลายคำที่แสดงความรู้สึกตกใจ ประหลาดใจ ชื่นชมยินดี และเศร้าโศกได้อย่างมีชีวิตจิตใจ ตัวอย่างเช่น ภาษาท้องถิ่นของจังหวัดอะโอมิไรใช้คำว่า “ไอฮา” แทนคำว่า “อุซึโตะ”, “เอ้ ?” หรือ “ฮอนโด้?” ส่วนภาษาท้องถิ่นของจังหวัดคะโกชิมะใช้คำว่า “อินคะโมะชิตัน” แทนคำว่า “บิกคุริชิคะ!” เป็นต้น

ในยุคปัจจุบันที่ภาษากลางค่อย ๆ แทรกซึมเข้ามาตามความเจริญของสื่อ ก็มีนักท่องเที่ยวที่ใจร้อนรถไฟขบวนที่จอดทุกสถานีเพื่อสนุกกับการได้ยินได้ฟังภาษาท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน

แล้วคุณคิดว่าคำว่า “นันชิยะ ? , ไอตา ! , ฮอนนะโกะชิ ทามะกัตตะ (อะไรนะ ? , เฮ้ย ! , ตกใจจริง ๆ)” เป็นภาษาท้องถิ่นของภาคไหนเอ่ย

การพูดแสดงความรู้สึกเมื่อตกใจหรือประหลาดใจนั้น ระดับสูงต่ำของเสียงก็มีความสำคัญเช่นกัน การพูดโดยการเน้นคำดังกล่าวแสดงความรู้สึกได้อย่างชัดเจน

ว่าแต่ในยามที่ประหลาดใจหรือตกใจเหตุใดหนอคนเราจึงมีอาการประหลาดใจหรือตกใจ บางทีอาจเป็นเพราะการได้สัมผัสกับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศของตนเองก็เป็นได้

ミニ情報

日本のいま ～ 出版社とインターネット ～

「インターネットの登場で情報誌ジャンルの市況が厳しくなった」という理由で、一時期は30万部以上発行され人気のあったタウン誌が6月から休刊しました。そのタウン誌を片手に街のレストランやイベントを訪ね歩いた思い出を持つ人々にとって、それは少し寂しいニュースでした。

いまや情報誌のような出版物が従来の形で生き残っていくのは難しい時代になりました。少し前には大手新聞社が、オンライン新聞の記事の購読を有料会員制にし話題になりましたが、本をデータで購入し携帯電話や専用端末等で読む「電子書籍」という分野もシェアを伸ばしつつあります。その一方、インターネットで話題になったことから昔の出版物が思いがけず売り上げを伸ばしたりするような現象も起きています。

出版社や書店にとってインターネットは敵か味方か? 模索が始まっています。

心を伝える日本語 ～ おどろきの日本語 ～

驚いたときやびっくりしたときに、口から飛び出してくる言葉に、『うわっ!』『おどろいた!』『びっくりした!』などがあります。驚いて声が出ないこともあります。若い人達は、『うっそお』『え〜?』『ほんとう?』『まじ?』をよく使います。

各地には、驚き、呆れ、感嘆し、慨嘆する様子を生き生きと伝えてくれる方言もたくさんあります。青森弁では『うっそお』『え〜?』『ほんとう?』を『わいはあ』、鹿児島弁では『びっくりした!』を『ん〜だもしたん』と言うそうです。

メディアの発達で標準語が浸透しつつある昨今、わざわざ各駅停車の列車に乗って、聞こえてくる地方の言葉を楽しむ旅行者もいます。

『なんちや? あいたー! ほんなごつ、たまがった。(なんだって? うわー! ほんとうに、おどろいた。)] どの地方で使われていると思いますか?

驚いたときやびっくりしたときの表現には、イントネーションも重要で、その息遣いがリアルに伝わってきます。

ところで、皆さんが驚いたときやびっくりしたときに、なぜ驚いたのか、びっくりしたのか。もしかしたら異文化体験によるものもあるかもしれませんね。